

वर्णविचारः

इदानीं यावत् भवद्भिः संस्कृतभाषायाः वर्णानां ज्ञानं तु प्राप्तमेव। अतः सर्वप्रथमं वयमेतेषां संयोजनविच्छेदयोः अभ्यासं कुर्मः तद्यथा —

व्+अ+र्+ण्+अ+व्+इ+च्+आ+र्+अः	— वर्णविचारः
क्+आ+र्+य्+अ+द्+अ+क्+ष्+अ+त्+आः	— कार्यदक्षताः
प्+र्+इ+य्+अ+व्+आ+द्+इ+त्+आ	— प्रियवादिता
ज्+ञ्+आ+न्+अ+प्+र्+आ+प्+त्+इः	— ज्ञानप्राप्तिः

1. एवमेव एतेषां पदानामपि संयोजनं कुरुत —

- स्+ऊ+क्+त्+इ+स्+औ+र्+अ+भ्+अ+म् —
- प्+र्+अ+त्+य्+आ+ह्+आ+र्+अः —
- अ+न्+उ+द्+आ+त्+त्+अः —
- इ+क्+ष्+उ+द्+अ+ण्+ङ्+अ+म् —
- म्+अ+ञ्+ज्+ऊ+ष्+आ —
- ज्+ञ्+आ+न्+ए+च्+छ्+उः —

अधुना वर्णविच्छेदस्य अभ्यासं कुर्मः

धनञ्जयः	—	ध्+अ+न्+अ+ज्+ज्+अ+य्+अः
प्रयच्छति	—	प्+र्+अ+य्+अ+च्+छ्+अ+त्+इ
स्वार्थान्धः	—	स्+व्+आ+र्+थ्+आ+न्+ध्+अः
चिरञ्जीवः	—	च्+इ+र्+अ+ज्+ज्+ई+व्+अः

2. एवमेव एतेषां पदानामपि विच्छेदं कुरुत —

- विद्यालयः —
- पुत्रप्रीत्या —

- iii. आज्ञापयति –
- iv. प्रभृति –
- v. प्रतीक्षा –
- vi. अश्रद्धेयम् –
- vii. सुरक्षितम् –

अत्र वयं पश्यामः यत् स्वर-व्यञ्जनानां संयोजनेन शब्दनिर्माणं भवति। अत्र एतदपि ध्यातव्यं यत् —

- 'स्वयं राजन्ते इति स्वराः'
- अर्थात् स्वराणाम् उच्चारणाय अन्यवर्णस्य आवश्यकता न भवति परं व्यञ्जनानाम् उच्चारणाय स्वराः सदैव अपेक्ष्यन्ते।
- स्वराणामपरं नाम अस्ति अच् इति।
- व्यञ्जनानां चापरं नाम अस्ति हल् इति।
- स्वरेण विरहितस्य व्यञ्जनवर्णस्य लेखनाय हलन्तचिह्नम् (्) इति प्रयुज्यते। अत्र वर्णविन्यासं कर्तुं सदैव ध्यातव्यं यत् कोऽपि व्यञ्जनवर्णः हलन्तचिह्नेन विना न लेखनीयः। किं भवन्तः जानन्ति यत् सर्वेषाम् वर्णानाम् उच्चारणाय मुखे विशिष्टस्थानं वर्तते।

मयङ्कः – मोहन! इति उच्चारणक्रमे 'म' इति वर्णस्य उच्चारणे ओष्ठः अपरम् ओष्ठं स्पृशति परं 'ह', 'न' इति पदयोः उच्चारणे ओष्ठः न स्पृश्यते इति एतदनुभूयते।

अध्यापिका— आम्। यतः हकारस्य उच्चारणस्थानं कण्ठः नकारस्य च दन्ताः।

तन्वी – आम्। मम नाम्नि अपि तकारस्य उच्चारणे जिह्वा दन्तान् स्पृशति।

शान्तिः – आम्। मम नाम्नि अपि शकारस्य उच्चारणं तालुना, परं नकारतकारयोः उच्चारणं मुखस्य सहायतया भवति (सर्वे छात्राः शिक्षिकां प्रति)

महोदये! एतत् तु न कदापि विचारितम् यत् कथमस्माकं जिह्वा जानाति यत् कस्य वर्णस्य उच्चारणं मुखस्य केन भागेन कर्तव्यम्।

शिक्षकः (विहस्य) एतत् तु अतीव वैज्ञानिकं रहस्यम् यद् ज्ञात्वा वयं सकार-शकार-षकार इति वर्णानाम् उच्चारणे अवबोधने च त्रुटिकर्तृन् बोधयितुं क्षमाः उच्चारणदोषं च मार्जयितुमपि समर्थाः। अधुना उच्चारणस्थानानाम् अभ्यासं कुर्मः।

1. एतेषां वर्णानाम् उच्चारणस्थानं लिखत-

- i. ट् ओ य् ण्
 ii. थ् ज् ग् उ
 iii. ए न् ऋ व्

2. एतेषु मूर्धन्यवर्णान् गोलाकार-युक्तान् कुरुत -

च्, ल्, ए, म्, आ, ष्, य्, उ

3. प्रदत्तानि उच्चारणस्थानानि अधिकृत्य द्वौ वर्णौ लिखत -

- i. ओष्ठ्यः - दन्त्यः -
 ii. तालव्यः - कण्ठ्यः -
 iii. कण्ठोष्ठ्यः - नासिक्यः -

4. प्रदत्तपदेभ्यः यथानिर्दिष्टम् उच्चारणस्थानानुरूपं वर्णान् चित्वा लिखत -

- i. जाड्यम् - (मूर्धन्यवर्णः)
 ii. वर्तते - (दन्तोष्ठ्यवर्णः)
 iii. स्वीकरोतु - (तालव्यवर्णः)
 iv. विहितम् - (कण्ठ्यवर्णः)
 v. प्रतिज्ञा - (ओष्ठ्यवर्णः)
 vi. उत्थाय - (दन्त्यवर्णः)
 vii. पाषाणतले - (ओष्ठ्यवर्णः)
 viii. प्राणिनाम् - (नासिक्यवर्णः)
 ix. आश्रमे - (कण्ठतालव्यः)
 x. लतासु - (दन्त्यवर्णः)

5. वर्णानाम् उच्चारणस्थानानां सरलतया ज्ञानार्थम् एतानि सूत्राणि स्मरत -

- i. अकुहविसर्जनीयानां कण्ठः। (अ, आ, कवर्ग, ह विसर्ग)
 ii. इचुयशानां तालुः। (इ, ई, चवर्ग, य्, श्)
 iii. ऋटुरषाणां मूर्धा। (ऋ, ॠ, टवर्ग, र्, ष्)
 iv. लृतुलसानां दन्ताः। (लृ, तवर्ग, ल्, स्)

- v. उपपूध्मानीयानामोष्ठौ। (उ, ऊ, पवर्ग, उपध्मानीय)
- vi. जमडणनानां नासिका। (ञ, म्, ङ्, ण्, न्)
- vii. एदैतोः कण्ठतालु। (ए, ऐ)
- viii. ओदौतोः कण्ठोष्ठम्। (ओ, औ)
- ix. वकारस्य दन्तोष्ठम्। (व)
- x. नासिकाऽनुस्वारस्या। (अनुस्वार)